



Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 29. januar 2007

Sagsnr.: 4365

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 17. januar 2007 (Ad FLF alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 168:

Spørgsmål 168:

”Ministeren bedes kommentere vedlagte henvendelse fra N.K. Godiksen, Holstebro vedrørende små fødevarereproducenters gebyrer til dyrlæger m.v.”

Endeligt svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg henholder mig:

”Samhandel med slagtefjerkræ

Udførsel af slagtefjerkræ er underlagt fælles EU-regler. De fælles EU-regler skal sikre, at der ved transport af fjerkræ ikke spredes fjerkræsygdomme og zoonoser mellem EU-medlemsstaterne. Reglerne er nærmere beskrevet i bekendtgørelse nr. 332 af 24. maj 1995 om samhandel med fjerkræ mv. Der er ikke lempeligere regler ved dét, at ejeren af slagtefjerkræet selv står for transporten af fjerkræet til slagteriet.

Forud for udførsel, også kaldet samhandel, skal der foretages en sundhedskontrol, der dokumenterer, at slagtefjerkræet lever op til ovennævnte regler.

Gebyrer ved samhandel

Fødevarestyrelsens kontrol med samhandel med levende dyr er ifølge lov om hold af dyr (lov nr. 432 af 9. juni 2004) forudsat 100 pct. gebyrfinansieret. Gebyrerne for eksport af levende dyr direkte fra besætninger blev pr. 1. juli 2006 omlagt og forhøjet, idet de hidtidige gebyrer, blandt andet som følge af nye EU-krav, ikke var tilstrækkelige til at sikre fuld omkostningsdækning for udgifterne forbundet med kontrollen.

Betalingen for kontrollen var frem til 1. juli 2006 sammensat af et grundgebyr pr. kontrolbesøg på 136 kr. og en tilstedetidssats pr. påbegyndt kvarter på 231 kr. Grundgebyret dækker udgifter til kørsel, mens der i tilstedetidstaksten, udover udgifter i forbindelse med kontrollantens tid anvendt i virksomheden, er indregnet et vist omfang af inddækning af udgifter i forbindelse med tid anvendt til forberedelse og eventuel efterbehandling på fødevareregionskontoret.

Siden 1. januar 2005 har det i henhold til EU-reglerne været obligatorisk at anvende sporbarhedssystemet TRACES. Anvendelsen af TRACES har medført et væsentligt forøget tidsforbrug på fødevareregionskontoret til arbejdet med udfærdigelse af certifikater, der anvendes ved eksport af dyr. Der har ikke været dækning for disse merudgifter i den hidtidige tilstedetidssats, og som følge heraf var der i 2005 et underskud på 1,9 mio. kr. på gebyrordningen vedrørende eksport af levende dyr.

Med henblik på at sikre fuld omkostningsdækning for kontrollen tog Fødevarestyrelsen i efteråret 2005 initiativ til at søge gebyrerne omlagt og forhøjet, og regeringens Økonomiudvalg tiltrådte i april 2006 dette.

Med den nye gebyrstruktur indførtes pr. 1. juli 2006 et nyt gebyr for udstedelse af en førstegangsgodkendelse af eksportører, der eksporterer direkte besætninger, på 3.975 kr. Endvidere indførtes et nyt gebyr for udstedelse af et Traces-certifikat på henholdsvis 344 kr. ved rettidig fremsendelse af oplysninger til Traces-certifikatet til fødevareregionen og 689 kr. ved for sen fremsendelse af oplysninger, idet for sen fremsendelse medfører ekstra for- og efterbehandlingstid og dermed øgede omkostninger. Grundgebyret blev forhøjet fra 136 kr. til 391 kr., idet de realiserede omkostninger til kørsel havde oversteget budgettet. Endelig blev tilstedetidssatsen nedsat fra 231 kr. til 184 kr. pr. påbegyndt kvarter, idet udgifter til forberedelse og efterbehandling på regionskontoret fremover i højere grad dækkes af gebyrerne for en førstegangsgodkendelse og et certifikat.

Når underskuddet på gebyrordningen fra 2005 og første halvdel af 2006 er indhentet, hvilket er budgetteret til at ske med udgangen af 2008, forventes det, at gebyrerne for førstegangsgodkendelse, udstedelse af certifikat samt grundgebyret vil kunne nedsættes med ca. 25 %. Tilstedetidssatsen nedsættes ikke, idet inddækning af underskuddet er forudsat at ske gennem en midlertidig forhøjelse af prisen for grundgebyr, førstegangsgodkendelser og certifikater.

Overvågning for fugleinfluenza

Fødevarestyrelsen kan oplyse, at det fra 15. februar 2006 har været pålagt fjerkræproducenter at få udtaget og indsendt prøver af fjerkræ som led i et rutineovervågningsprogram for fugleinfluenza efter bekendtgørelsen nr. 62 af 2. februar 2006 om pligt til overvågning for aviær influenza hos fjerkræ og opdrættet fjervildt.

Bekendtgørelsen implementerer blandt andet Kommissionens beslutning af 6. februar 2006 om gennemførelse i 2006 af undersøgelsesprogrammer i medlemsstaterne vedrørende aviær influenza hos fjerkræ og vilde fugle. Et af hovedformålene med rutineovervågningsprogrammet er at påvise de såkaldte lavpatogene former for fugleinfluenza, som kan mutere og blive til alvorlige sygdomsfremkaldende former.

Siden 2003 har overvågningen været en del af et EU-koordineret program om undersøgelse for fugleinfluenza hos fjerkræ og vilde fugle. Kommissionsbeslutningerne herom, der vedtages fra år til år, udstikker rammerne for de nationale overvågningsprogrammer i medlemsstaterne, herunder blandt andet, at prøvetagningen skal målrettes bestemte produktionstyper som f.eks. udegående fjerkræflokke. Endvidere fastsætter beslutningen, hvilket prøvemateriale, der skal udtages og antallet af prøver.

Af henvendelsen fremgår det, at ejeren producerer udegående (frilands) slagtekyllinger, og at han endvidere holder udegående kalkuner, ænder og gæs.

Hvis fjerkræarterne holdes med henblik på slagtning, skal ejeren af en udendørs slagtefjerkrævirksomhed med mere end 100 dyr sørge for, at besætningen inden for de sidste tre måneder er undersøgt for fugleinfluenza med negativt resultat. Kravet om udtagning af prøver fra besætningen beror ikke på, at dyrene skal eksporteres, men at dyrene skal slagtes. Specifikt for udegående slagtekyllinger og udegående slagtekalkuner skal der fra hver besætning udtages 10 prøver, mens der fra udegående slagteænder og -gæs skal udtages 45 prøver. Dette gælder uanset besætningens størrelse, hvis der er flere end 100 dyr.

Set ud fra et omkostningssynspunkt er det derfor dyrere at producere små hold af flere forskellige fjerkræarter end f.eks. udelukkende at producere et stort slagtekyllingehold.”

Carina Christensen

/Thomas Elvensø